

Той, хто візьметься окреслити жанр альбома професора архітектури Юрія Пісковського, зіткнеться з дилемою: намагатися оцінити твір з формально-критичного боку, чи сприйняти його як феномен осмислення навколишнього світу сучасним філософом. Я б, радше, схилився до останнього, хоча, як бібліофіл, скажу, що давно не тримав у руках такого досконалого відображення всіх здобутків людської цивілізації. Відображення у книзі, зробленій з великою любов'ю, ошатністю й немалими коштами. Книга мовби втілює всі досягнення поліграфії – якісний папір, що надається для репродукування гарних кольорових світлин і графіки, добре зшитий і надійно скріплений книжковий блок, тверда палітурка, оправлена в полотно, продумане макетування. Усе це сприятиме довгому життю й тривалому користуванню «Порталом». Сподіваюся, його перегорнуть сотні читачів – студентів, здобувачів і професорів, гуманітаріїв і інженерів, як колись казали, «фізиків і ліриків». Адже ця книга призначена для них усіх – для інтелектуалів, яких тривожить прийдешнє нашої планети. Зрозуміло, що автор, фаховий і заслужений архітектор, у першу чергу звертає увагу на будівлі, створені людськими руками протягом тисячоліть. Обрамлення дверей і вікон, власне портали, є для нього квінтесенцією людського творення, уособленням творчого духу людини. Автор достатньо помандрував по світі, і всюди пильним поглядом фіксував те прекрасне, що залишили після себе зодчі – видатні архітектори й безіменні народні майстри. Юрій Пісковський, безумовно, є людиною світу, інтелектуалом, який засвоїв і спадок античної доби, й високу красу готики та ренесансу, і скромну раціональність та логіку конструктивізму, і творчі пошуки Ле Корбюзьє. Але в альбомі помітна також глибока любов до рідної культури, не партикулярна й не підпорядкована політичній кон'юктурі. Автор з гордістю подає світлини шедеврів руської архітектури – київських, новгородсько-псковських, чернігівських храмів – усього, чим ми маємо пишатися і що охороняти й берегти для прийдешніх поколінь.

Побіжне знайомство з книгою не може бути підставою для глибокого аналізу її змісту, адже автор не випадково окреслює її двояко – як альбом і монографію. Сподіваюся, своє слово про «Портал» ще скажуть соціологи, релігієзнавці, філософи – для всіх інтелектуалів цей твір буде вдячним матеріалом для осмислення.

Іван СВАРНИК, директор ЛОУНБ, голова Археографічної комісії НТШ